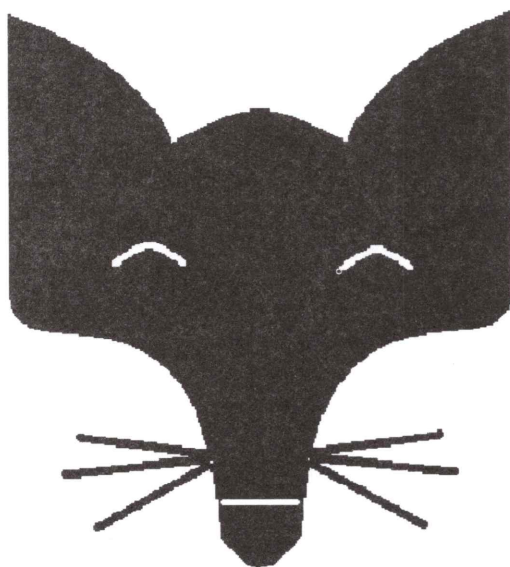

**WSKAZÓWKI DOTYCZĄCE POSTĘPOWANIA W TERENIE,
NA KTÓRYM WYŁOŻONO PRZYNETY ZAWIERAJĄCE
SZCZEPIONKĘ DOUSTNĄ PRZECIWKO
WŚCIEKLIŹNIE LISÓW**

TEREN

WYŁOŻENIA SZCZEPIONKI PRZECIWKO WŚCIEKLIŹNIE LISÓW

PROSIMY O UWAGĘ:

- **NIE PODNOSIĆ I NIE NISZCZYĆ PRZYNET Z SZCZEPIONKĄ**
- **PSY TRZYMAĆ NA SMYCZY A KOTY TRZYMAĆ W ZAMKNIĘTYCH POMIESZCZENIACH PRZEZ 14 DNI PO WYŁOŻENIU SZCZEPIONKI**
- **ZWIERZĘTA DOMOWE TRZYMAĆ Z DALEKA OD PRZYNET**
- **PRZY KONTAKTACH ZE SZCZEPIONKĄ ZGŁOSIĆ SIĘ DO LEKARZA MEDYCyny**
- **STOSOWNE INFORMACJE NALEŻY PRZEKAZAĆ DZIECIOM PRZEZ ICH RODZICÓW I OPIEKUNÓW**

INFORMACJA

DOTYCZĄCA POSTĘPOWANIA ZE ZWIERZĘTAMI, KTÓRE ZETKNEŁY SIĘ ZE SZCZEPIONKĄ PRZECIWKO WŚCIEKLIŹNIE LISÓW

- Lis jest głównym przenosicielem wścieklizny. Szczepionka zostanie wyłożona metodą zrzutów z samolotów na obszarach leśnych, polach i łąkach.
- Skuteczność przeprowadzanej akcji osiągnięta zostanie na drodze kilkukrotnego rozrzucenia przynęt (wiosna – jesień).
- Przynęty mają kształt krążka koloru zielono-brązowego. W środku umieszczony jest plastikowy blister z płynną szczepionką przeciwko wściekliznie.
- Po przegryzieniu blistra przez lisa – szczepionka w zetknięciu ze śluzówką jamy ustnej wytwarza odporność immunologiczną przeciwko wściekliznie.
- Szczepionka jest przeznaczona tylko do szczepienia lisów. Dla innych zwierząt nie posiada ukierunkowanego działania przeciwko wściekliznie.
- Dla zwierząt domowych gospodarskich i innych zwierząt wolno żyjących szczepionka jest nieszkodliwa.
- Zagrożeniem dla zdrowia człowieka może być bezpośredni kontakt na otwarte rany, oczy, jamę ustną i nos. W takich wypadkach należy gruntownie przemyć te miejsca wodą z mydłem. O zaistniałych przypadkach należy powiadomić lekarza medycyny.
- Wszelkie kontakty z przynętą wykluczają możliwość przyjęcia jej przez lisy. Przy kontaktach zwierząt domowych i gospodarskich z przynętami uprasza się hodowców o bezwzględne zgłoszenie takich przypadków lekarzowi weterynarii.
- Przypadki te winny być protokolarnie opisane, a dalsze postępowanie musi być oparte na klinicznej obserwacji pod nadzorem lekarza weterynarii ze zwróceniem uwagi na symptomy neuropatologiczne i alergiczne.